

Свідчення – Чудо для мене

Я, Бернхард Коппенгаген, раніше був теплий і холодний у вірі та майже не молився.

Тому я приймав Святе Причастя так, як навчився цього в дитинстві від нашого тодішнього священника, отця К. Г., тобто в руку.

Наш священник сказав нам, дітям, які готувалися до Першого Причастя: «Освячена гостія — це благословений шматок хліба».

І ми, діти, природно в це повірили.

Справжню підготовку до Першого Причастя, як це було у нас заведено, проводив не священник, а мирянин. Сам священник лише незадовго до Першого Причастя сказав нам ці слова про «благословений шматок хліба».

Приблизно в 1994 році, коли я був у молитовній групі Юліани Еберт у Санкт-Леон-Роті, я вперше почув, що освячена Свята Гостія є значно більше, ніж просто хліб:

що це живий Святий Триєдиний Бог, **з тілом і кров'ю, тілом і душею, божественністю і людськістю**, і що Причастя в руку є неправильним, і що Святе Причастя слід приймати лише до уст, на колінах, з освяченої руки священника.

Вже на наступній Святій Месі в нашій рідній парафії в Нідеркірхені я – цілком один, перед усіма вірними – став на коліна перед священником і прийняв Причастя до уст.

Для мене це було дуже великим чудом.

Я завжди мав великий страх перед людьми і ніколи б інакше не наважився зробити щось інакше, ніж інші вірні, щоб не виділятися і нікого не образити. Я завжди був дуже боязким, і через поганий приклад священника не знав нічого іншого, окрім Причастя в руку.

Але через молитовну групу, через сильні слова Юліани Еберт та через велику благодать, яка від неї виходила, я раптово отримав відвагу і силу стати на коліна наодинці перед усіма та прийняти Причастя до уст.

Для мене це і до сьогодні залишається незбагненим чудом.

Нідеркірхен, 5 січня 2026 року
Бернхард Коппенгаген

(Текст був лінгвістично переглянутий та перекладений добрим християнином.)